

NUMERO EXTRAORDINARI  
FESTIVAL

# TERRA

SANT HILARI SACALM

JUNY DEL 1981

## DE MUSICA :

FESTIVAL  
PER



ARBUCIES  
GIRONA

ROCK-ROLL  
A

~JAZZ~



## Presentació

En primer lloc, caldria dir quí som els que montem aquest espectacle. Doncs bé, ens presentarem: som sis persones del poble d'Arbúcies, que un dia, no fa pas molt temps, ens vam reunir amb l'objectiu de montar un Festival de música i cançó.

El motiu principal de portar a terme aquest Festival, és el nostre interès per la música, a més dels diferents aspectes que hi poden haver de cara al poble.

No ens ha mogut l'aspecte del lucre, puix que la nostra primera idea era de montar un Festival de promoció per a la nova gent. Però al mateix temps, necessitàvem d'uns grups ja coneguts, dins el món de la música, per a poder aportar gent al Festival. D'aquí van sorgir els nostres primers contactes amb aquesta gent. Així, després de moltes gestions amb diferents representants de grups, vam arribar a contractar a tota aquesta gent que avui dóna forma a aquest Festival.

Com podeu veure, ens hem apartat totalment de la nostra primera idea, el que vol dir, sobretot en l'aspecte econòmic, unes despeses més quantioses.

També cal matitzar que els que portem aquest Festival, no som gent que disposem de diners necessaris, però per això la nostra única esperança és la confiança que tenim amb la gent.

Per últim i malgrat tota una sèrie de problemes i d'inconvenients que hem tingut per poder portar a terme tot el muntatge d'aquest Festival (problemes a priori inexis- i impensables per a nosaltres) hem aconseguit superar-los i tirar-ho endavant, bo i esperant que disfruteu molt.

GRUP PRO-FESTIVAL

**CAMP MUNICIPAL D'ESPORTS**  
**ARBUCIES (GIRONA)**  
DÍSSABTE **27 DE JUNY** 1981 A LES **9 DE LA** NIT  
**FESTIVAL DE MÚSICA: ROCK-POP-POP**  
AMB:  
**LONE STAR**  
**RAPIDOS**  
**LOCOMOTORA NEGRA**  
**F. PI DE LA SERRA**  
**FALSTERBO TRES**  
**COMPANYIA ELECTRICA DHARMA**  
**ORQUESTRA GALANA (JAUME ARNELLA)**

- ORGANITZA → GRUP PRO-FESTIVAL D'ARBUCIES TELS (972) 860174 860452  
- IL·LUMINACIÓ I SONORITZACIÓ → ALFONSO CITO - LLAMPEC

Ordre d'actuació dels grups durant el Festival:

- **ORQUESTRA GALANA (JAUME ARNELLA)**
- **LOCOMOTORA NEGRA**
- **FALSTERBO TRES**
- **LOS RAPIDOS**
- **LONE STAR**
- **QUICO PI DE LA SERRA**
- **COMPANYIA ELECTRICA DHARMA**

## ORQUESTRA GALANA (JAUME ARNELLA)



Jaume Arnella i l'Orquestra Galana són els qui enceten aquest primer festival Jazz-Rock-Folk d'Arbúcies.

Ja fa temps que aquesta gent és entre nosaltres interpretant diversos estils musicals. Van iniciar-se en la música a nivell del grup, formant un trio del mateix nom i compostat per: Jaume Arnella, Rafel Sala i Paquito Alpiste. Més tard s'hi van afegir Manel Caselles (fins ara músic de la Marina Rossell), Ferran Martínez i Alfons i Toni Oró (que fins fa poc feia titelles).

L'Orquestra Galana va nèixer per l'abril d'aquest any quan es van trobar sis músics que estaven tots interessats en la música popular en totes les seves vessants. La majoria d'ells havien format part de la Cobla Conflúix.

El que aquesta gent toca va des d'un ball amable, on hi han des de peces vuitcentistes, polques, pasdobles, majurques, valssos, americanes, fins tarantels, passant per boleros, salsa i xa xa xas. Un concert de vermut o cafè on hi ha temes de tota mena: composicions pròpies, trossos de zarzuela, clàssics, i en fi tot el que calgui per pair bé. I, per fi, fins un recital de cançó popular, on intenten donar la seva visió particular de cançons tradicionals catalanes que agraden d'escoltar i de cantar.

## ” LA LOCOMOTORA NEGRA”

LA LOCOMOTORA NEGRA va debutar l'any 1971. Era aleshores un quintet. Amb el temps, la formació s'ha anat ampliant fins arribar al nombre actual de deu components.

LA LOCOMOTORA NEGRA ha actuat a diversos locals de Barcelona dedicats al jazz com la Cova del Drac i a les principals poblacions catalanes interessades en aquesta música: Terrassa, Sabadell, Granollers, Girona, Figueres, Lleida, Vilafranca del Penedès, Ripoll, Mataró, etc..., i a gran nombre de pobles de les nostres comarques.

LA LOCOMOTORA NEGRA ha participat als Festivals Internacionals de Barcelona (1974), El Vendrell (1975), Sitges (1976), San Sebastián (1977), on assoleix el primer premi del concurs de conjunts amateurs en la modalitat de Jazz Tradicional; Vitoria (1979) i Sabadell (1979 i 1980).

Fora de l'estat espanyol LA LOCOMOTORA NEGRA ha actuat al Festival Internacional de Middelheim a la ciutat d'Anvers (Bèlgica), representant a Ràdio Nacional.

LA LOCOMOTORA NEGRA ha realitzat també sessions didàctiques a les Escoles Municipals de Barcelona i en diversos centres privats.

Al llarg del seu historial aquest conjunt ha acompanyat a música de talla internacional com Bill Coleman, Benny Waters i Gene "Mighty", Flea Connors.



LA LOCOMOTORA NEGRA ha intervingut amb gran èxit a l'espectacle musical "Home amb Blues" realitzat en col·laboració amb el Grup de Estudis Teatral d'Horta i representant a Barcelona el 1977 i 1978, i el 1979 per tot Catalunya.

L'estil de LA LOCOMOTORA NEGRA s'orienta cap el jazz negre en les seves vessants més clarament populars. Pren com a model les orquestres negres més famoses de l'època Swing, com les de Fletcher Henderson, Duke Ellington, Count Basie, etc.... També inclou en el seu repertori alguna interpretació dintre de l'estil New Orleans.



## "FALSTERBO TRES"

El grup va aparèixer a l'any 1967, quan n'eren components l'Eduard Stibill, en Joan Boix i l'Amadeu Bernadet. Els antecedents s'han de trobar en un viatge fet per l'Eduard i en Joan d'un any de durada per Amèrica. Quan tornen del viatge readapten les cançons escoltades per aquelles terres entrant a formar part dels grups de Folk. Aquest mateix any s'incorpora l'Amadeu (baix).

Així passa l'any 1967 i 1968. Com a fruit apareixen dos discs petits en aquest temps: en el primer hi trobem temes com "Tota la tristor", "Cu-cut" i "És molt tard"; en el segon destaquen "Ai adéu cara bonica", "Deixa la por" i "El vell Smoki".

A mitjants de 1969 marxa en Joan a la "mili" i entra a formar part del grup la Montserrat Domènech, aquesta etapa dura un any i mig i és en aquest moment quan es grava el tercer disc petit amb títols com "extranya joguina" i "quan el sol es pon".



A l'any 1971 torna en Joan i és ara l'Amadeu qui va a "files". Com a resultat apareix el primer LP amb el títol de "FOLK" i les cançons "De casa en casa", "Paff, el drac màgic", "Una mica d'aigua Silvia" i "Poly Von". Aquest disc és folk del cap als peus.

Durant l'any 1972 l'Amadeu ja no es reincorpora al grup, gravant-se a partir d'aquest moment el segon LP titulat "SONS". En aquesta ocasió el grup ja agafa una línia musical pròpia, podent qualificar-lo entre Kantry i Folk donant molta importància a l'harmonia de les veus.

Després d'això cada vegada es distàncien més del món musical, però de tant en tant van fent algunes actuacions. A l'abril de 1975 són convidats a un Festival de Folk a l'Aliança del Poble Nou juntament amb Jaume Arnella i Xesco Boix. D'ací sortiran dos nous LP: un fruit de la participació de

"FALSTERBO TRES", en Jaume Arnella i en Xesco; i un segon solament de l'Eduard, en Joan i la Montserrat apreciand-se una evolució amb la incorporació d'instruments elèctrics.

Fins avui han fet aparicions esporàdiques i irregulars com a un dels darrers "Canets" o com a "can Montserrat" a prop d'Igualada.

## LOS RAPIDOS

Són espanyols de diversos orígens, però no fan flameng, ni cançó melòdica, ni folklore de "castañuelas", ni "nova-ola" a la madrilenya.

Són amics que viuen a Barcelona i fan el mes normal i vital rock d'aquesta part del país. El seu primer LP ja és al carrer i no es pot perdre la seva actuació en directe.

La seva història comença el gener del 80: Sergi Makaroff estava formant un grup d'acompanyament i havia trobat Manolo (bateria) i Esteban (orga). Era un alemany afincat durant molt de temps a l'Uruguay, que als tres anys composà accidentalment una sonata (...) i que havia militat en un grup anomenat Los Mokers, amb els que va gravar un LP.

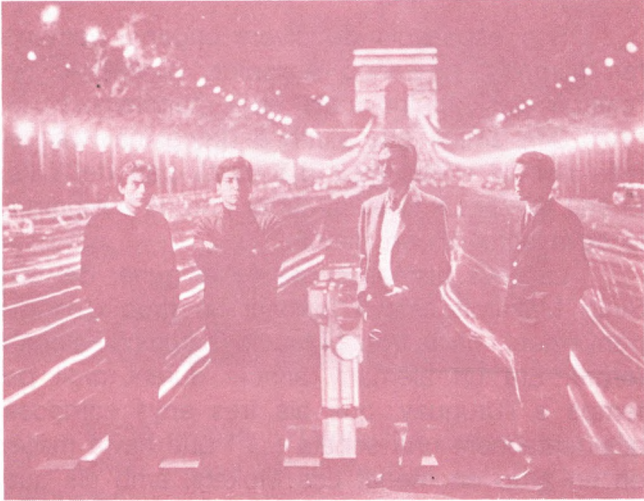
Manolo sortia d'un passat ple de bandes de pasdobles, conjunts amenitzadors de vetllades, orquestres d'èxits del moment... Per casualitat es troben amb Antonio, un hippie desorientat que havia deixat la seva Cartagena natal per tocar la guitarra amb un grup de marionetes ambulants. Li posen un baix a les mans i l'inclouen a nòmina en el grup. Després de provar varis guitarristes es queden amb José Luis que havia gravat ja amb Abedul. Més tard entrarà Luis, antic company d'Abedul que s'ocuparà de les baquetes. Abandonen Makaroff i treballen ja com a Ràpidos. Cinc mesos després graven el seu primer LP.

És aquest plat fort de la nit de rock, ple de músics professionals que faran disfrutar a la gent que li agradi la bona música dels antics teloners de la Mondragón i que contenen amb un xicot que ha tocat amb David Bowie i Soft Machine.



## LONE STAR

És aquest un altre dels plats forts del recital. Grup gairebé legendari format a la dècada dels seixanta per uns xicots de Barcelona. Els podem considerar els veterans del rock estatal ja que va ser un dels grups que introduí aquest tipus de música en el nostre país quan aquest moviment començava a pujar de manera prou forta.



La seva primera etapa d'èxit correspon als anys 66-69, època en la que s'ha fet la millor música del món. Esdevé llavors un dels pocs grups estatals amb la suficient categoria com per a representar el país a l'estranger, juntament amb "Los Canarios", "Pop Tops", etc.

Actualment i dins d'una semiactivitat en la que es dediquen a oferir actuacions en directe, fan un tipus de música pràcticament indefinible, doncs van des del rock més pur fins a la més tendra balada. Cal escoltar, doncs a aquests autèntics monstres de la música contemporània.

## QUICO PI DE LA SERRA

Quico Pi de la Serra és un altre dels veterans de la nit d'avui i és el qui representa tant la música popular com el jazz i el blues.

Amb l'ús de la seva guitarra ens pot portar, en una nit d'inspiració, cap a llocs mentals inimaginables.

En Quico va començar la seva activitat musical amb els Setze Jutjes, interpretant cançons tot recordant el recent jazz francès de l'època i rebent les influències de, per un costat Jacques Brel i per l'altre de Georges Brassens.

Les seves lletres solen ser molt cuidades i inclouen una forta temàtica satírica i de protesta.

Però el que més clarifica la seva música, és sens dubte, la guitarra, amb la que ens pot oferir un gran recital. Quico, que ha actuat amb Ravi Shankar, és capaç d'interpretar amb aquest instrument música de tot tipus, des del jazz fins al blues passant, per què no, pel rock.

Poca cosa podem dir que no sigui ja coneguda d'aquesta personalitat de la música catalana, que ha esdevingut un dels mites amb més venda de discs, no tant sols a l'estat sinó també a l'estranger. Tan sols cal escoltar-lo i... cantar amb ell!







## COMPANYIA ELECTRICA DHARMA

La Dharma comença a agafar notorietat a partir del juny del 1975 quan participa en els festivals de Burgos i Canet. Poc abans havien tret el seu primer llarga-durada "Diumenge" amb notories influències dels grans músics del jazz-rock americà: Miles Davis i Chick Cona.

Poc a poc desapareixen les influències americanes i la Dharma defineix el seu estil amb un so autòcton i mediterrani. "L'ou com balla", el seu segon LP, sortit l'abril del 76, és un exemple clar de la seva evolució i la seva trobada amb aquella identitat tan buscada. Al mateix temps que van gravant discs, la Dharma porta a terme gires per Catalunya i Espanya aconseguint un gran èxit. Els crítics afirmen que és degut a la barreja del rock i les melodies populars catalanes.

El 77 és l'any de la consagració definitiva: "Tramontana" i la gira per tot l'estat espanyol que culminà a Madrid davant de 5.000 persones i com a artistes únics de la vetllada. El 78 veu la sortida del quart LP: "L'Angel de la Dansa". Actüen amb un èxit rotund al pavelló municipal de Barcelona, davant de 9.000 persones! Aquest mateix any editaran a Itàlia i vendran gran quantitat de discs arreu.

El seu darrer treball ha estat "L'Atlàntida", punt culminant de la seva carrera en el que Dharma ens ofereix una música per a participar, i no solament físicament sinó també intel·lectualment, transportant-nos a un lloc indeterminat per camins desconeguts. Una música, en fi, per a la celebració i sense renúncies de cap tipus; celebrem-la!

# ESTUDI-81

ESTUDI-81



ESTUDI-81

# ESTUDI-81